

så mycket, att han tycker det höra till saken att vara ute, ty allra nöjdast är han när han är der.

Du måste förlåta mig om detta bref blir alldeles på slarf, jag ämnade skrifva i går afton, men det var så skumt, att jag ej hade sett utan ljus, hvarföre jag lämnade skrifningen tills i dag morgon, då jag måste vara mycket snell. I dag ämna vi äfven resa ut till en helso källa, i Kiurovesi, dit är tre mil, sådana visiter göra vi på en dag, med egna hästar,

Om jag möjligtvis kan slippa före dig till Kuopio, Tant har flere gånger varit så god och låfvt följa oss, men hvad tycker du? huru skall jag göra? Om jag gjorde efter min önskan, skulle jag resa förut, och ställa i ordning, och sedan vara hemma när du kommer. Det blir ändå bra störande för dig att komma hit, efter en så lång resa och hemta oss, och sedan drar det åter en tid förenn vi hemma äro alldeles i ordning, och säkert är äfven att du helst kommer hem för att ej mera resa därifrån, och jag är också helst hemma för att emottaga dig, efter så långväntan och längtan.

Jag tror att jag ej är fullkomligt frisk, men inte är det några farliga krämpor. Ja Gud gifve det besannade sig, jag skulle tacka Gud i mitt hjerta, och vara nöjd, det är ändå en bra ljuf känsla, fastänn det ger mycket bekymmer. Om jag ändå nu fick se dig, skratta inte, och säg förr all del ej för någon, jag är ändå så förlägen, kanske det inte är sant, ser du, detta hade jag varit för blyg att säga dig, men jag vet inte huru jag nu kom att skrifva, jag är så rädd att någon får i detta bref.

Barnen alla fullkomligt friska, lila Hanna sofver och Gossen stig(er) tidigt opp som förrut, men sedan såfver han i stället en grundlig förmid)agslur. Helsa Calle Jag har ofta tänkt på honom, jag hade nu skrifvit honom till, men kan ske han ej mera är i Helsingfors utan hos sin syster Gud välsigne honom barnet stackare. Farväl med dig, detta bref ger mig mycket bekymmer, förenn jag vet att du bekommit det kanske det var illa af mig, säg?

Tant Farbror och andra härvarande bedja hjertligt helsa dig, Farbror är så söt, han är äfven helt bedröfvad då jag ej har något bref.

Gud beskydde dig min älskade Make, det ber och hoppas din hulda

Jeanette.

182 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 28.VII 1849
HUB, JVS handskriftssamling

Idensalmi den 28:de Julii 1849

Älskade Make!

Lilla Hanna står och skräflar för mig, och ber mig helsa Pappa och säga att hon varit snell, jag skrifer oppe på vinden, och Hanna har sina tallkottar utbredda på golfvet, hon låter dem dricka som bäst, och pratar om att sedan köra dem till skogs, detta förnyar hon ofta om morgnarna och aftnarna.

Jag är riktigt glad att få berätta dig att barnen äro fullkomligt friska, det är ändå bra lyckligt för oss, att våra små med Guds hjälp fått vara friska, och jag som i hvart bref fått gläda dig dermed. Gud gifve att det äfven skulle fortfara denna korta tid, ty snart hoppas jag att du gör oss lyckliga, och kommer till oss alla, i vårt lilla hem. Med nästa post hoppas jag (att du fått mina bref,) att du skrifer till mig, men om

Idensalmi den 28de juli 1849.

Älskade Make!

Lilla ^{hög}fflar och ^{hög}fflar för mig, och ber
 mig helsa Pappas och säga att hon varit
 förel, jag ^{hög}fflar äpple på vindelen, och
 Masma har fina Tasmattan utbreddes på
 golvet, hon låter dem dricka förre bost,
 och pratar om att fadern Rönne de m. t. t. t.
 fflogs, detta förnyar hon ofta om många
 namn och efternamn.

Jag är inuti glad att få berättas dig
 att barnen äro frukommigt friska,
 det är ändå bra lyckligt för oss, att
 våra små med Guds hjälp fått vara
 friska, och jag som i tvärt bref fått
 glada dig dermed, Gud befrö att det
 äfven skulle fort vara denna korta
 tid, ty snart hoppas jag att du gör oss

Under Snellmans längre resor trivdes hustrun Jeanette på prästgården i Idensalmi, där hon blev väl omhändertagen av kyrkoherden R. Frosterus familj.

inte, gör du mig bra ängslig.

Det träffade åter så lyckligt att jag med resande får sända detta bref, så att du har det i Tisdag.

Lilla Hindrik är glad som förrut och allas favorit, Gossarna äro mycket roade att leka med honom, det är som Gossen vore dem närmare än Hanna. Tänderna som jag trodde, att skulle spricka ut, för Gossen, äro ännu ej utspruckna, men jag hoppas att det ej skall dröja länge, förenn jag får berätta dig det. För mig behöfver du ej bekymra dig, jag är annors frisk och rask, utom att jag emellan åt har 10
qväljningar, och inte kan förtära all sorts mat.

Kom min Älskade Make så fort som möjligt hem, jag väntar redan så grufligt efter dig, och tiden emellan hvar postdag börjar att blifva så, grufligt lång.

Flickorna Josephine och Eveline, har varit så snella och skrivit mig till, äfven Alexandra har skrivit mig et bref, sedan hon reste, Schmidts äro redan utflyttade på landet, och det kan hända att Josephine kommer hit på några dagar.

Helsa Calle hjertligt, Farväl Älskade Make Glöm alldrig din i döden

trogne Jeanette. 20

Tant och Farbror bedja hjertligt helsa dig.

183 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 29. & 30. VII 1849

HUB, JVS handskriftssamling

Idensalmi den 29. Julii 1849.

Älskade Make Min!

30

Åter et bref till Dig, jag öfverhopar dig med bref, det gjorde mig så grufligt ont, att du skulle komma på sådana tankar, angående mig, då jag så fort som möjligt, och med ricktig glädje skref mitt första bref till dig ock räknade ut, att jag ännu med nästa post skulle få svar. Jag hörde nu af Mag. Korander, som med nästa post skrifver till Dig, att stämplade quverter mottagas en timma före postens afgang, och jag ämnar nu skaffa mig sådana, ty det händer att Postellion ibland dröjer längre, men det skulle ju då ej göra något till saken.

Gud vare låf, vi äro äfven nu alla friska Lilla Hanna är som bäst i 40
Trädgorden med Carolina, och jag hör dem leka och pjoldra, Lilla Gossen sofver så sött, jag tror att luften verkar söfvande på honom, ty han såfver mera dugtigt äfven om dagarna, och det gör honom så godt. Hanna däremot får jag ej alltid till middagsluren blott emellanåt då hon är mycket uttröttad.

För närvarande är här ej andra fremman än Mamsel Vickman, om du kommer ihåg, så var hon här för tre år tillbaka, hon sjöng många 50
nätta stycken helt okonstlat, och jag hörde äfven dig nån gong tala om dem. Det är en mycket söt Flicka. Här är så tyst och stilla nu på Prästgården. Unga Fru Killiander väntas hit i mårgon, det skall blifva roligt, då får man säkert ofta höra musik. Det skall blifva roligt att se huru små herskapet trifs tillsammans hennes lilla Gosse är aldeles lika gammal med Henrick, men är ändå mera försig kommen, han kryper så snellt, men Henrick, slipper ej långt stycke, men tro ej därför att jag ängslas, han är nog söt ändå, och jag hoppas, att han med Guds hjälp,